

hensigten, at forvaltningsloven og offentlighedsloven skal sættes i kraft.

I forbindelse med aftale om, at en privat organisation varetager opgaver efter bestemmelsen, vil denne blive bemyndiget til at kunne få adgang til ejendom med henblik på at udøve sine opgaver, jf. § 49.

Til nr. 4

Tilsynet efter lov om kemiske stoffer og produkter foretages som alt overvejende hovedregel af Miljøstyrelsen. Plantedirektoratet fører tilsyn på et enkelt område, og kommunerne fører tilsyn med sprøjtebeviser og -journaler og bistår Miljøstyrelsen med tilsyn med opbevaring af bekæmpelsesmidler på landbrug.

De tilsynsførende myndigheders opgave er at kontrollere, at lov om kemiske stoffer og produkter med tilhørende bekendtgørelser og de afgørelser, der træffes i medfør af loven, overholdes.

Med forslaget harmoniseres lovens håndhævelsesbestemmelser med miljøbeskyttelseslovens, i det omfang forholdene, der reguleres, er sammenlignelige.

Ligesom i miljøbeskyttelsesloven og andre love på miljøområdet lovfæstes det således, at tilsynsmyndighederne har pligt til at foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet er af underordnet betydning. Lovliggørelsen kan ske fysisk eller retligt. Fysisk lovliggørelse gives eksempelvis ved at meddele den for forholdet ansvarlige, at han skal standse salget af det ulovlige produkt. Retlig lovliggørelse sker ved, at der meddeles den for forholdet ansvarlige en dispensation eller en tilladelse, således at det ulovlige forhold nu lovliggøres.

Tilsynsmyndighedens reaktionsmuligheder for fysisk lovliggørelse er administrative håndhævelsesmidler, herunder primært indskærpelser, eller politianmeldelse.

Langt de fleste sager i forbindelse med tilsyn og håndhævelse klares ad administrativ vej, men tilsynsmyndigheden bør i forbindelse med behandlingen af et ulovligt produkt altid overveje, om administrative midler er tilstrækkelige, herunder egnede, til at standse et ulovligt forhold.

Politianmeldelse vil normalt være aktuel, når administrative midler ikke har vist sig tilstrækkelige til at standse en ulovlighed, eller der er tale om en grov eller gentagen overtrædelse. Endvidere kan politianmeldelse være aktuel i særlige grupper af sager, selv om den enkelte sag er af mindre betydning, f.eks. hvor der sker systematiske overtrædelser af bestemte regler i en branche.

En politianmeldelse skal ofte kombineres med administrative foranstaltninger.

Det bør altid indgå i tilsynsmyndighedens vurdering af, om der skal indgives politianmeldelse, om sagen er egnet til strafferetlig forfølgelse ved domstolene, herunder om det kan forventes, at en anmeldelse kan føre til en domfældelse. Forslaget til § 48 opregner de administrative håndhævelsesskridt, som tilsynsmyndighederne kan tage i anvendelse, når der konstateres et ulovligt forhold. Tilsynsmyndighederne vil kunne vælge en eller flere af de nævnte reaktioner afhængig af det ulovlige forholds karakter og omfang.

Bestemmelserne i den foreslåede § 48, stk. 2, nr. 1, 2 og 4, er nye.

Den blotte meddelelse til en producent eller importør om, at han skal ophøre med salg af et ulovligt produkt, en såkaldt indskærpelse, jf. § 48, stk. 2, 1. pkt., skal ikke varsles efter forvaltningslovens regler, da der ikke er tale om en ny forvaltningsakt, men blot en påmindelse om de allerede gældende regler. Hvis der kan være tvivl om, hvorvidt der er tale om en ulovlighed, f.eks. fordi reglerne har indbygget en skønsmæssig vurdering, bør der dog normalt foretages partshøring.

Tilsynsmyndigheden vil normalt kunne meddele, at ophør af eksempelvis salg af et ulovligt produkt, skal ske omgående.

At sidde en indskærpelse overhørig må anses for at være en skærpende omstændighed ved en straffesag. Et fortsat salg efter en indskærpelse eller en henstilling vedrørende et ulovligt produkt må anses for at være en forsætlig overtrædelse, hvilket kan bevirke, at overtrædelser kan straffes efter de skærpede bestemmelser i lovens § 59, stk. 2.

Påbud om tilbagetrækning af ulovlige produkter fra markedet, jf. § 48, stk. 2, nr. 3, annoncering af advarsler til brugerne, jf. nr. 1, påbud om afhjælpning af farerne ved produktet, jf. nr. 2, eller destruktion af farlige produkter, jf. nr. 4, skal alle forvarsles efter forvaltningslovens regler om partshøring, da der er tale om en ny retstilstand for adressaten, ligesom der som oftest skal gives en rimelig frist til efterkommelse af disse påbud. Hvor lang fristen skal være, må bero på en konkret vurdering af faren ved produktet, overtrædelsens karakter og muligheden for rent praktisk at udføre de påbudte foranstaltninger. En meget lang tidsfrist bør dog kun meddeles i yderst sjældne og velbegrundede tilfælde og bør aldrig få karakter af en egentlig lagerrydningstilladelse. Langvarige frister må anses for at være dispensationer, og bør derfor kun gives, hvis lovgrundlaget og betingelserne herfor er opfyldt.

Der er ikke noget til hinder for, at tilsynsmyndigheden i én og samme skrivelse kan meddele, at salg af et ulovligt produkt er forbudt, og i konsekvens heraf ek-